

„Jak si dobře vybrat kočku do bytu“

Pokud se všechny kočky většinou dobře zabydlí v domě se zahradou, neplatí totéž pro byt. Některé si nebudou nikdy moct zvyknout na tento omezený prostor, ať už je jeho uspořádání jakékoli a budou se u nich rozvíjet poruchy chování.

Vybrat si správně kočku je tudíž prvořadé.

Informujte se o jejím původu

Kočka žijící v bytě by měla ideálně být kočkou narozenou v bytě! Přesněji kočkou, která vyrůstala a žila pouze v bytě, a která se může odkazovat pouze na toto prostředí. Podle odborníků na chování by se totiž životní prostředí kočky mělo shodovat s prostředím, ve kterém vyrůstala. V průběhu dětství je kotě konfrontováno s mnoha podněty (obrazy, zvuky, pachy, teplotami, látkami, podložkami, zvířaty, ...), které se v prostředí vyskytují. Rychle si na ně zvyknou, osvojí si je a vytvoří si z nich „životní souřadnice“. Pokud se později ocitne v místě, které je z hlediska podnětů velmi odlišné, začne se stresovat a bude mít problém se přizpůsobit, stejně jako když se pes, jenž vyrůstal na venkově, náhle ocitne ve městě a propadne panice! Kočka, která jako malá poznala prostředí nabitě podněty, jakým může být zahrada, z níž si udělala své místo ke hrám a kde se rozvinuly její lovecké vlohy, bude mít obrovský problém žít v bytě, jenž je ze své podstaty o mnoho méně podnětný. Bude se v něm cítit jako „lev v kleci“.

V praxi to znamená nepožívat si mladou kočku, která vyrůstala na ulici nebo na statku. Nejlepší je vybrat si kotě, které se narodilo v bytě u soukromého majitele nebo pochází

NE PŘÍLIŠ MALÁ KOŤATA

Kočka by neměla být prodána či darována před dovršením věku 2 měsíců. Pro správný vývoj chování je pro ni totiž v prvních měsících života nezbytná její matka. Naučí ji sebekontroly a nereagovat na jakékoli podněty přehnaně. Kočka, která se ocitne u nového majitele ještě před 8. týdnem věku, bude mít problém žít v bytě – bude hyperaktivní, předrážděná, bude byt plenit a nikdy ji nebude možné vychovat.

z chovu. Pořídíte-li si dospělého jedince (z útulku, ...), ověřte si, zda vždy žil v bytě, jinak hrozí nebezpečí, že se u něj vyvinou poruchy chování.

Jaký má mít věk?

Pokud kočka, ať už malá či dospělá, nikdy nebyla venku, je úplně jedno, v jakém věku najde nového majitele. V opačném případě je lépe vybrat si raději kotě než dospělého jedince a donést ho domů co nejdříve, tj. ve 2. měsíci věku: pokud je kotě dobře socializované a byt správně zařízený, přechod z otevřeného místa (dům se zahradou) do uzavřeného prostředí vyvolá v tomto věku jen mírnou frustraci.

Plemeno – ne nevýznamné měřítko

I když to závisí i na jedinci, jeho životní zkušenosti a uspořádání bytu, některá kočičí plemena jsou méně schopná žít v bytě než ostatní. Například „obří“ kočky, jakými jsou mainská mývalí, norská lesní (neboli skogkatt) a sibiřská, potřebují velký životní prostor. Mají rády čerstvý vzduch, protože se nebojí chladu. Dvou nebo třípokojový byt je pro tyto kočky naprosto dostačující, pokud vede do zahrady nebo na velkou krytou terasu. Pokud tyto kočky musí žít v bytě, ať už jsou jakkoli velké, doporučují se procházky v postroji a na vodítku.

Velmi živé, vnímavé a citlivé kočky, jakými je bengálská, habešská nebo somálská, chodí po bytě pořád dokola a rychle začnou žít jen pro jednu věc – pokus o útěk! Bengálská kočka,

kteří v žilách koluje krev kočky divoké, může dokonce zpusťošit váš domov a rychle se stát nesnesitelnou.

“ Mezi námi

Nejlepším místem, kde lze nalézt kočku pro budoucí život v bytě, je solidní chovná stanice: kořata většinou nemají přístup ven a jsou výborně socializovaná. Neváhejte před koupí chovnou stanici navštívít a zeptat se chovatele na chování a doporučené podmínky života u kočky daného plemene.

👉 Kočky z chovné stanice mají tu výhodu, že jsou dobře socializované na člověka a již znají život na uzavřeném místě.

Některá plemena jsou naopak známá tím, že milují útulné pohodlí bytů – mírné perské kočky či plemeno Ragdoll, zimomřivé siamské, Devon rex, Cornish rex a samozřejmě Sphynx neboli bezsrstá kočka!

Všeobecně čistokrevné nebo obyčejné kočky se v bytě nebudou moc nudit, pokud vyrůstaly v uzavřeném, malém prostoru, což je většinou případ chovných stanic.

Důležitost socializace

O co méně je kočka socializovaná, o to hůř se jí bude žít v bytě. Je to logické, uzavřené prostředí s sebou nese blízkost – ne-li přímo intimitu – s člověkem, zdrojem stresů pro zvíře, které z něj má strach. Dobře socializovaná kočka je kočkou, která člověka považuje za spřátelený živočišný druh a přijímá (a vyhledává) styk s ním a jeho hlazení. Socializace musí u kočky proběhnout do věku 2 měsíců. Špatně socializované kočky jsou ty, které měly málo či vůbec žádné (fyzické a laskavé) kontakty s lidmi v průběhu tohoto období. Z člověka mají strach, utíkají před ním a odmítají jeho laskání. Jsou-li zavřené v bytě, stanou se z nich skuteční tygři v kleci. Je to učebnicový příklad toulavých koťat, mladších 2 měsíců a nalezených na ulici, které jsou od začátku těžko ovladatelné. Z těchto „malých šelem“ se po dlouhém čase a s hodně velkou trpělivostí

mohou stát společenské kočky, méně odtažené a vystrašené a někdy dokonce i mazlivé, pokud mají dostatek prostoru, aby se mohly vzdálit. „Ochočení“ je o mnoho riskantnější, pokud žijí v uzavřeném prostoru.

Víte, že...?

Kocour nebo kočka? V přírodě má kocour větší teritorium než kočka. Neznamená to ovšem, že je kočka způsobilější pro život ve vymezeném prostoru, jakým je byt. Kocour potřebuje navštěvovat životní prostor několika koček, aby zajistil potomstvo. V bytě tento problém odpadá, zvláště když jsou kocouři většinou kastrovaní. Závěrem – pohlaví nepředstavuje kritérium pro výběr.

VÝBĚR DOBRÉHO MAJITELE

Aby byla kočka v bytě šťastná, je nutné jí najít dobrého majitele. Kočka trpí pro svou pověst nezávislého zvířete, která vzbuzuje představy, že miluje a dobře snáší samotu. Domestikovaná kočka však opravdu potřebuje společenské kontakty, pozornost, mazlení a pohlazení. Pokud nemůže chodit ven, aby se setkávala s příslušníky svého druhu, potřebuje vás! Pokud musíte v práci trávit 12 hodin denně nebo o víkendech odpočíváte mimo domov, nepořízujte si kočku!

➡ Dobře socializovaná kočka je kočkou, která přijímá a vyhledává kontakt s člověkem a jeho hlazení.

